

ՕՐՕՐՈՅԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԵՐԳԸ

(վրացերենից)

Օրօր բալաս, օրօր սիրուն,
Օրօր անուշիկ.
Ես լաւ գիտեմ՝ ով վախեցրեց
Սիրտդ, իմ գառնիկ:

Մեզ խրտնեցրին մտրակներով
Վայրագ ոսոխներ,
Այժմ անտառում օրօրում եմ
Օրօրոցդ անտէր:

Օրօր բալաս, օրօր սիրուն,
Օրօր անուշիկ.
Ծիծս հալուեց, էլ ինչ կերցնեմ
Քեզ, իմ տատրակիկ:

Ինչ ունէինք վերցրին, տարան,
Քանդեցին մեր տուն.
Անտէր, անտուն մնացել ենք
Օրօր իմ սիրուն:

Խղճուկ հօրդ մտրակներով
Այնքան ծեծեցին,
Որ մէջքիցը, սիրուն բալաս,
Արիւն հոսեցրին:

Զեռք ու ոտքը կապկպեցին.
Թագնուիլ չըկրցաւ,

Ստոր ու մատնիչ մարդկանց շնորհիւ
Խեղճը բռնուեցաւ:

Օրօր մատաղ, օրօր սիրուն,
Օրօր իմ բալին.

Մեծ եղբայրդ սրախողխող
Աւանդեց հոգին:

Իսկ մեծ քրոջդ.... էլ ինչ ասեմ,
Օրօր անուշիկ.

Դու սարսափից ծւում էիր,
Իմ սիրուն բալիկ:

Էլ չկայ մեր խեղճ խրճիթը,
Իմ անուշ բալաս,

Քարսիրդ ոսոխը հասցրեց մեզ
Այս սև պատուհաս:

Ո՞ւր տաքացնեմ, ինչպէս օգնեմ
Իմ քնքուշ որդուն.

Դեռ քաղցրութիւն չը ճաշակած,
Տեսաւ դառնութիւն:

Օրօր բալիկ, օրօր սիրուն,
Իմ գանգուր հրեշտակ

Այժմս էլ մեղնից փող են ուղում,
Հարկ ու աշխատանք:

Հարկադրում են սար ու ձորի
Հարցը վճարել.

Երբ մեզ վայրի գազանների
Ընկեր են շինել:

Ուրեմն ծախենք, որդիս, քո այդ
Բարուր—բալուլներ,

Օրօրոցդ և վճարենք
Տուրք, պտղի, հարկեր:

Ապա թէ ոչ մեր խրճիթի
Տեղն էլ կը ծախեն.

Ձը մոռանաս, միտքդ պահիր
Այս ծանր սև օրեր:

Օրօր բալիկ, օրօր սիրուն,
 Երբ որ մեծանաս
 Փնտռիր, գտիր մեր օջախը,
 Այդ չը մոռանաս:

Այնտեղ հպարտ կանգնած կլինի
 Մի պալատ սիրուն.
 Նրան ոչ ոք ձեռքը չի տալ.
 Տէրն է մեծատուն:

Մեր խրճիթն էր միայն արժան,
 Որ քացի տային.
 Քանդէին և աւերէին,
 Մոխիր շինէին:

Իսկ այժմ միայն օրօր կասեմ,
 Քնեց իմ բալան.
 Վայրի գազանների հետն է
 Մեր տունն ու բինան:

Օրօր բալան, փոթորիկ է,
 Փչում է ուժգին.
 Բայց վստահ եմ, որ կը հնչի
 Վաղն ուրիշ քամին:

Նա կլինի արշալոյսի
 Գուշակ առաջին.
 Նոր կեանք ու նոր բաղդ կը բերի
 Տառապեալներին:

Օրօր անուշ, օրօր բալաս,
 Օրօր իմ սիրուն.
 Չը մոռանաս, որ ոտիսը
 Աւերեց մեր տուն:

Ե. Տ. Վ. Մ.